
KRASOMOWIENIE (2) *sb n*

G sg krasom(o)wi(e)nią (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. krasomowski; poza tym XVIII w. niekrasomowienie s.v. krasomowny.

Krasomówstwo, umiejętność pięknego przemawiania, retoryka (2) :

Wyrażenie: »nauczyciel krasomowienia« = rhetor Murm, BartBydg (2): Rhetor eyn lerer ader vnderweifer tierlich redens. Náuczycyel kráfomowyenya. Murm 178; BartBydg 131b.

Synonimy: elokwencyja, »krasna mowa«, retoryka, wymowa, wymowność.

Of [KRASOMOWA], KRASOMOWNOŚĆ, KRASOMOWSTWO

MB